

ΟΙ ΕΜΠΟΡΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΑΥΤΙΖΟΝΤΑΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΔΙΑΝΟΜΕΙΣ ΜΕΤΑΠΩΛΗΤΕΣ

ΤΟΥ Κ. ΓΡΗΓΟΡΗ Μ. ΠΕΛΕΚΑΝΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ LL.M.

Με αφορμή τα αντίθετα σε περιεχόμενο υπομνήματα του Εμπορικού Συλλόγου Πειραιώς (ΕΣΠ) και της Ομοσπονδίας Συνδέσμων Ανεξαρτήτων Εμπορικών Αντιπροσώπων Εισαγωγής - Εξαγωγής (ΟΣΑΕΣ), που δημοσιεύθηκαν στα φύλλα 9/11/91 και 22/11/91 της Ναυτεμπορικής, ανακύπτει το πράγματι χρονίζων θέμα της οριοθέτησης των εμπορικών αντιπροσώπων από τους μεταπωλητές/διανομείς.

Ο ΕΣΠ ζητεί να ευθυγραμμισθεί η ελληνική νομοθεσία προς την ευρωπαϊκή καθώς και την Οδηγία 86/653/ΕΟΚ/87 σχετικά με την ενοχική (συμβατική) σχέση εμπορικών αντιπροσώπων και των αντιπροσωπευόμενων από αυτούς. Ο ΕΣΠ ταυτίζει τις δύο έννοιες και ζητεί την ενιαία ρύθμιση εμπορικών αντιπροσώπων - μεταπωλητών/διανομείων.

Ο ΟΣΑΕΣ αντίθετα αντιπροτείνει ότι οι κοινοτικές διατάξεις και συγκεκριμένα η Οδηγία 86/653/ΕΟΚ δεν συσχετίζει τους Εμπορικούς Αντιπροσώπους με τους Διανομείς/Μεταπωλητές, οι οποίοι διαφοροποιούνται νομικά και λειτουργικά.

Ηδη όμως η ελληνική νομοθεσία (Π.Δ. 219/91 «περί εμπ. αντιπροσώπων» ΦΕΚ 81 Α/30.5.91) έχει ενταχισθεί με την Οδηγία 86/653 ΕΟΚ.

Το κρίσιμο σημείο είναι τα δικαιώματα του Εμπορικού Αντιπροσώπου, (ή και των Μεταπωλητών, εφόσον ταυτιστούν νομικά), σε περίπτωση καταγγελίας της συμβάσεώς τους από τον αντιπροσωπευόμενο Οίκο. Πράγματι η Οδηγία 86/653/ΕΟΚ και το Π.Δ. 219/91 προβλέπουν δικαίωμα αποζημίωσης του εμπορικού αντιπροσώπου σε περίπτωση που ο ξένος Οίκος καταγγείλει τη σύμβαση εμπορικής αντιπροσωπείας χωρίς οπουδήποτε λόγο. Ταύτιση των μεταπωλητών/αποκλειστικών διανομείων με τους εμπορικούς αντιπροσώπους, θα επέζητε στους πρώτους το δικαίωμα αποζημίωσης. Ιδιαίτερη σημασία λοιπόν έχει η διατύπωση ορισμών που θα λαμβάνουν υπόψη τις λειτουργίες των αντιπροσώπων και των διανομείων ώστε να διακριβωθεί η ταύτισή τους ή μη.

Σημείο έναρξης αποτελεί το άρθρο 1 Π.Δ. 219/91 που ρητά προβλέπει ότι αφορά τους «εμπορικούς αντιπροσώπους (ανεξάρτητους επαγγελματίες)».

Είναι γεγονός όμως ότι στην ελληνική νομική και εμπορική και πρακτική και θεωρία παρουσιάζεται σύγχυση μεταξύ των ανεξάρτητων εμπορικών αντιπροσώπων και των μεταπωλητών/διανομείων. Συλλήβδην ονομάζονται αμφότεροι ως εμπορικοί αντιπρόσωποι. Η σύγχυση αυτή αντανακλάται και στη νομολογία (Πολ. Πρ. Θεσπ. 159/90, ΑΠ 14/81, Εφ. Αθηνών 3857/830) και είναι λυπηρό γεγονός ότι για μιά ακόμη φορά οι οικονομικές σχέσεις προηγούνται των νομικών ρυθμίσεων. Η σύγχυση αυτή καθιερώνεται και στην αγορά όπου αποκλειστικοί διανομείς αποκαλούνται αντιπρόσωποι και τανάπαλιν, όπως αναφέρει και ο ΕΣΠ.

Μεταξύ εμπορικής αντιπροσωπείας και συμβάσεως μεταπωλησεως υφίστανται πολλές και ουσιαστικές διαφορές, που είχαν σημειωθεί πολύ νωρίς από διαπρεπείς νομικούς όπως ο Ανδρουτσόπουλος (Η σύμβαση εμπορικής αντιπροσωπείας, 1968) και ο Νέστορ (σε μόνωγράφο του έτους 1964).

Ο εμπορικός αντιπρόσωπος,

πωλεί για λογαριασμό του επιχειρηματία (πχ ξένου οίκου) δεν αναλαμβάνει τον οικονομικό κίνδυνο της πώλησης αμείβεται με προμήθεια η οποία οφείλεται ανεξαρτήτως κέρδους ή ζημίας.

Ο αποκλειστικός μεταπωλητής/διανομέας πωλεί ιδίω ονόματι, λογαριασμό και κίνδυνον, είναι κύριος των πραγμάτων τα οποία πωλεί, φέρει τον κίνδυνο της αφερεγγυότητας των αγοραστών και αυτόν βαρύνουν οι υποχρεώσεις από την πώληση.

Οι διακρίσεις αυτές είναι από πολύ παλιά γνωστές και στο εξωτερικό (Nipperday, Handelsvertreter, υπό «Eigenth. Verträge»; Handler, 1958; 207, Wurdinger, Reichsgerichtsrat Kommentar zum Handelssetabuch, 1953, 683).

Οι συμπράξεις

Στην Κοινότητα επίσης ακολουθείται διάκριση μεταξύ εμπορικών αντιπροσώπων και διανομείων/μεταπωλητών. Πολύ χαρακτηριστική είναι η διάκριση των δύο στα πλαίσια της πολιτικής του ανταγωνισμού που παρέχει το μίτο της Αριότητας για την κατανόηση της διαφοράς μεταξύ αφενός εξαρτημένου και ανεξάρτητου εμπορικού αντιπροσώπου και αφετέρου του τελευταίου από τον μεταπωλητή/διανομέα.

Το 1962 η Επιτροπή των Ε.Κ. δημοσίευσε ανακοίνωση σύμφωνα με την οποία υπεδείκνυε ότι το άρθρο 85 Συνθ. ΕΟΚ, (απαγορευμένες συμπράξεις επιχειρήσεων που περιορίζουν τον ανταγωνισμό, αντίστοιχο με το άρθρο 1 v. 703/77) δεν ισχύει υπό κανονικές συνθήκες στις συμβάσεις αντιπροσωπείας (agency agreements), υπό τον όρο ότι ο αντιπροσωπευόμενος (κύριος) αναλαμβάνει το οικονομικό κίνδυνο (financial risk) της σχετικής συναλλαγής και ο αντιπρόσωπος (agent) μπορούσε να εκληφθεί μάλλον απλώς ως βοηθητικό μέσο του αντιπροσωπευόμενου παρά ως ανεξάρτητος έμπορος. Σε αυτές τις περιπτώσεις ήταν δυνατόν ο αντιπροσωπευόμενος να επιβάλει περιορισμούς στις δραστηριότητες του εξαρτημένου αντιπροσώπου χωρίς να συντρέχει περίπτωση παράβασης των κανόνων του ανταγωνισμού.

Για το προκείμενο θέμα, σημασία έχει η διάκριση που εισήγαγε, μόνον όμως ως προς την υπαγωγή στο άρθρο 85, δηλαδή για την εφαρμογή ή όχι των κανόνων του ανταγωνισμού, μεταξύ των πιο πάνω (εξαρτημένων) αντιπροσώπων και των ανεξαρτήτων αντιπροσώπων. Η συμβατική σχέση αντιπροσωπευόμενου με τον ανεξάρτητο αντιπρόσωπο υπόκειται στον έλεγχο του άρθρου 85 ενώ η σύμβαση του εξαρτημένου αντιπροσώπου δεν υπόκειται στον έλεγχο.

Η Ανακοίνωση του 1962 δίδει ορισμό του αντιπροσώπου γενικώς. Ως αντιπρόσωπος νοείται η επιχείρηση η οποία αναλαμβάνει εν σχέσει προς συγκεκριμένο τμήμα της Κοινής Αγοράς να διαπραγματεύεται συναλλαγές για λογαριασμό τρίτου (αντιπροσωπευόμενου), να καταρτίζει συναλλαγές είτε στο όνομα και για λογαριασμό του αντιπροσωπευόμενου είτε στο όνομα του ίδιου του αντιπροσώπου αλλά και για λογα-

ριασμό του αντιπροσωπευόμενου.

Είναι σημαντικό να τονιστεί ότι στην έννοια του αντιπροσώπου περιλαμβάνεται τόσο ο άμεσος όσο και ο έμμεσος, διάκριση γνωστή στο ελληνικό δίκαιο και πιθανώς αιτία της σύγχυσης αντιπροσώπου/μεταπωλητή. Κατά την νομοθεσία μας, άμεσος αντιπρόσωπος είναι πχ. ο ναυτικός πράκτορας, ενώ έμμεσος είναι ο παραγγελιοδόχος πωλήσεων. Κοινό σημείο και των δύο είναι ότι ενεργούν για λογαριασμό τρίτου. Σημείο διαφοράς είναι ότι ο πρώτος ενεργεί επ' ονόματι του αντιπροσωπευόμενου, αλλά ενεργεί στο δικό του όνομα.

Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η διάκριση άμεσος με έμμεση αντιπροσωπεία είναι άσχετη για το δικαιο του ανταγωνισμού διότι το ουσιαστικό κριτήριο εν προκειμένω είναι η ανεξαρτησία ή μη του (άμεσου ή έμμεσου) αντιπροσώπου. Βεβαίως πρακτικά στις περισσότερες περιπτώσεις ο άμεσος θα είναι και εξαρτημένος ενώ ο έμμεσος θα είναι ανεξάρτητος εμπ. αντιπρόσωπος. Αυτό όμως δεν ασκεί επίρροη αφού το κριτήριο είναι η εξάρτηση ή όχι του αντιπροσώπου.

Αξίζει να σημειωθεί ότι το Π.Δ. 219/91 ορίζει ότι ο ανεξάρτητος έμπορος, που καλύπτεται από τις ρυθμίσεις του είναι ο άμεσος ανεξάρτητος έμπορος. Ο έμμεσος ανεξάρτητος εμπορικός αντιπρόσωπος που συμβάλλεται ιδίω ονόματι δεν καλύπτεται από το Π.Δ. 219/91 ούτε από την Οδηγία 86/653 ΕΟΚ. Γιατί θεωρεί η Κοινότητα ότι ο έμμεσος (ιδίω ονόματι) ανεξάρτητος εμπορικός αντιπρόσωπος δεν χρειάζεται το ίδιο βαθμό προστασίας με τον άμεσο ανεξάρτητο εμπορικό αντιπρόσωπο;

Προφανώς η απάντηση βρίσκεται στο ότι ο έμμεσος εμπορικός αντιπρόσωπος, συμβαλλόμενος στο όνομα του, αποκτά τέτοια εμπορική αυτοτέλεια ώστε να έχει αναλάβει ικανό βαθμό επιχειρηματικού ρίσκου και προβολής για να επιβιώσει μετά τη λύση της συνεργασίας του.

Νέος ορισμός των αντιπροσώπων

Πρόσφατα η Επιτροπή δημοσίευσε Σχέδιο Ανακοίνωσης για την Αντιπροσωπεία (Νοέμβριος 1990), πάλι στα πλαίσια της πολιτικής ανταγωνισμού της Κοινότητας. Το σχέδιο παρουσιάζει πολλαπλό ενδιαφέρον τόσο γιατί δίδει νέο ορισμό του αντιπροσώπου όσο και διότι ρητώς διακρίνει τους άμεσους και έμμεσους αντιπροσώπους από τους μεταπωλητές. Έτσι, κατά το Σχέδιο (αντιπρόσωπος είναι ο αυτοαπόσπαστος ενδιάμεσος που έχει διαρκή εξουσιοδότηση να διαπραγματεύεται ή να διαπραγματεύεται και να καταρτίζει - είτε στο όνομά του είτε στο όνομα του αντιπροσωπευόμενου, την πώληση ή την αγορά προϊόντων ή υπηρεσιών για λογαριασμό τρίτου (του αντιπροσωπευόμενου). Στο σημείο 4 του Σχεδίου ρητά αναφέρεται ότι:

«4. Η Ανακοίνωση αυτή δεν καλύπτει συμφωνίες σύμφωνα με τις οποίες οι ενδιάμεσοι δεν ενεργούν για λογαριασμό αντιπροσωπευόμενου. Τέτοιοι ανεξάρτητοι

έμποροι (independent traders), θα είναι συχνά μεταπωλητές (resellers) που ενδέχεται να απολαμβάνουν τα πλεονεκτήματα εξαιρέσεως υπό το άρθρο 85(3), σύμφωνα με τους Κανονισμούς ΕΟΚ 1983/83 και 1984/83 της 22.6.1983 περί της εφαρμογής του άρθρου 85(3) της Συνθήκης επί κατηγοριών συμβάσεων αποκλειστικής αγοράς ή πώλησης και τον Κανονισμό 4087/88 της 30.11.1988 περί της εφαρμογής του άρθρου 85(3) της Συνθήκης σε κατηγορίες συμφωνιών franchising, εφόσον οι όροι των Κανονισμών αυτών τηρούνται.

Σε συγκεκριμένες περιπτώσεις ίσως δεν είναι σαφές πότε ένας ενδιάμεσος, σε σχέση προς δεδομένο προϊόν, ενεργεί για λογαριασμό αντιπροσωπευόμενου, ήτοι ως εμπορικός αντιπρόσωπος, και πότε για δικό του λογαριασμό, ήτοι ως ανεξάρτητος έμπορος...

Η Επιτροπή θα λάβει κυρίως υπόψη της τον κίνδυνο (risk) που συνδέεται με την εκπλήρωση των συναλλαγών που ο ενδιάμεσος έχει πραγματοποιήσει. Για τους σκοπούς της Ανακοίνωσης αυτής, η Επιτροπή θεωρεί ότι ο εμπορικός αντιπρόσωπος δεν πρέπει εν σχέσει προς τους πελάτες ή τους προμηθευτές με τους οποίους συναλλάσσεται να αναλαμβάνει πρωταρχική ευθύνη για την εκπλήρωση των συμβατικών υποχρεώσεων από τον κύριο, με άλλα λόγια κέρδη ή ζημιές που πληγώνουν από την εκπλήρωση αυτών των συναλλαγών πρέπει πρώτα να αφορούν τον Κύριο. Αυτό δεν εμποδίζει τον εμπορικό αντιπρόσωπο εν σχέσει προς τον αντιπροσωπευόμενο να έχει δευτερεύον συμφέρον στην εκτέλεση μιας συναλλαγής. Τέτοιο συμφέρον μπορεί να αντανακλάται σε ρήτρα del credere ή στην πληρωμή αποζημίωσης εξαρτημένη από την ζημία ή το κέρδος του αντιπροσωπευόμενου».

Η διάκριση τόσο των άμεσων όσο και των έμμεσων εμπορικών αντιπροσώπων από τους μεταπωλητές είναι λοιπόν υπαρκτή με σημαντικές επιπτώσεις στο τμήμα του δικαίου του ανταγωνισμού.

Συμβάσεις αποκλειστικής συνεργασίας

Όπως είναι γνωστό, το άρθρο 85(1) απαγορεύει αποκλειστικές συμβάσεις (exclusive dealing agreements). Αυτές όμως παρότι περιέχουν συμφωνίες που περιορίζουν τον ανταγωνισμό μπορούν να τύχουν εξαιρέσεως κατ' άρθρο 85(3) αν προωθούν την οικονομική και τεχνολογική εξέλιξη κλπ. Εξαιτίας της πληθώρας αιτήσεων που υπεβλήθησαν στην Γενική Διεύθυνση IV (DG IV Ανταγωνισμός), για την εξαίρεση συμφωνιών αποκλειστικής συνεργασίας, το Συμβούλιο Υπουργών ΕΟΚ εξέδωσε τον Καν. 19/62 που εξουσιοδοτεί την Επιτροπή να εκδίδει Κανονισμούς, κοινώς καλούμενες «ομαδικές εξαιρέσεις» (group/block exemptions) για συγκεκριμένους τύπους αποκλειστικών συμβάσεων. Σύμφωνα με τις ομαδικές εξαιρέσεις, τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν υποχρεούνται να κοινοποιούν τις συμφωνίες τους εφόσον οι συμφωνίες αυτές συμμορφώνονται προς τις θετι-

κές διατάξεις της οικείας ομαδικής εξαίρεσης και δεν περιέχουν ρήτρες που απαγορεύονται από την οικεία ομαδική εξαίρεση. Με βάση τον Καν. 19/62, η Επιτροπή έχει εκδώσει μέχρι σήμερα πληθώρα Κανονισμών για ομαδική εξαίρεση διμερών συμβάσεων αποκλειστικότητας, όπως τον παλιό Καν. 67/67 και τους νέους Κανονισμούς 1983/83 και 1984/83 για τις συμβάσεις αποκλειστικής αγοράς και πώλησης, τον Κανονισμό 123/85 για τις συμβάσεις επιλεκτικής διανομής, στον τομέα των αυτοκινήτων, τον Κανονισμό 4087/88 για το franchising κλπ.

Έτσι οι συμβάσεις αποκλειστικής συνεργασίας με μεταπωλητές δεν έχουν ανάγκη κοινοποίησης εφόσον τηρούν τους όρους της οικείας ομαδικής εξαίρεσης. Αντίθετα οι συμβάσεις αποκλειστικής συνεργασίας με (άμεσους ή έμμεσους) ανεξάρτητους αντιπροσώπους σε κάθε περίπτωση πρέπει να κοινοποιούνται διότι δεν υπάρχει Κανονισμός ομαδικής εξαίρεσης για αυτές τις συμβάσεις. Τέλος οι συμβάσεις με άμεσους ή έμμεσους εξαρτημένους αντιπροσώπους δεν χρειάζονται κοινοποίηση αφού θεωρούνται ως μια επιχείρηση. Δεν είναι βεβαίως τυχαίες οι διαφοροποιήσεις αυτές.

Διαφοροποιήσεις

Ηδη λοιπόν διαπιστώσαμε ότι οι εμπορικοί αντιπρόσωποι (είτε εξαρτημένοι είτε ανεξάρτητοι) διαφοροποιούνται λειτουργικά, νομικά, αλλά και από την άποψη της μεταχείρισής τους στον τομέα του ανταγωνισμού, από τους διανομείς (distributors), άλλως μεταπωλητές (resellers). Η διαφοροποίηση τους εκτείνεται και έχει έννομες συνέπειες που εκδίδουν (εκκαθαρίσεις αντιπροσώπων, δελτία παροχής υπηρεσιών μεσιτών, τιμολόγια χονδρικής πώλησης, αποδείξεις λιανικής πώλησης), ή τις υποχρεώσεις έναντι πελατών (ευθύνη για πραγματικά ή νομικά ελαττώματα κλπ).

Ενόψει των ανωτέρω τα στοιχεία που διαφοροποιούν τον άμεσο ανεξάρτητο αντιπρόσωπο από τον έμμεσο ανεξάρτητο αντιπρόσωπο, πολλά δε μάλλον από τον διανομέα/μεταπωλητή και δικαιολογούν την διαφορετική μεταχείρισή τους στο Π.Δ. 219/91 (αλλά και στο δίκαιο του ανταγωνισμού ειδικά μεταξύ των δύο μορφών αντιπροσώπων και των μεταπωλητών/διανομείων) είναι κυρίως τα εξής: ο έμμεσος ανεξάρτητος αντιπρόσωπος (όπως και ο μεταπωλητής διανομέας), φαίνεται ότι συμβάλλεται στο δικό του όνομα. Αυτό είναι τυπικό στοιχείο που ουσιαστικά σημαίνει δύο πράγματα. Πρώτον, ότι γίνεται γνωστός αφεαυτού ως έμπορος. Δεύτερον, ότι ενεργεί φανερά κυρίως για το δικό του συμφέρον. Η διαφοροποίηση γίνεται εντονότερη μεταξύ άμεσου ανεξάρτητου αντιπροσώπου και μεταπωλητή οίανόμα, αφού ο πρώτος δεν αποκτά ίδια εμπορική φήμη ταυτιζόμενος, με τον αντιπροσωπευόμενο, ενώ ο δεύτερος, ο μεταπωλητής, απλώς προωθεί τα προϊόντα του προμηθευτή του ως μέσο για την καθιέρωση της δικής του επιχειρηματικής επιτυχίας και φήμης. Η επιχειρηματική διακινδύνευση είναι λοιπόν το βασικό κριτήριο. Είναι σημαντικό να τονιστεί ότι απαιτείται κάθε φορά λεπτομερής εξέταση όλων των συνθηκών της σχέσης γιατί ορισμένα εξωτερικά περιστατικά μπορεί να είναι παραπλανητικά. Έτσι η αμοι-

βή με κέρδος ή προμήθεια, αποτελεί κατ' αρχήν μόνον ένδειξη περί της ιδιότητας του εμπόρου ως μεταπωλητού ή αντιπροσώπου, αφού μπορεί κάλλιστα να οφείλεται σε φορολογικούς λόγους (π.χ. η αγορά προς μεταπώληση αυξάνει το τίζρο και συνεπώς οδηγεί σε υποχρέωση τήρησης βιβλίου αποθήκης, που αποφεύγεται αν τηρούνται βιβλία και στοιχεία αντιπροσώπου όπου καταχωρούνται μόνον οι «προμήθειες», δηλαδή τα κέρδη) ή και σε ακριβά εμπορεύματα που ο «αντιπρόσωπος» αδυνατεί να αγοράσει αφού λιανικώς οι καταναλωτές συνήθως τα αγοράζουν με πίστωση και έτσι φαίνεται ότι ο προμηθευτής πωλεί απευθείας στον καταναλωτή και πιστώνει τον αντιπρόεδρο με «προμήθεια» που ισοδυναμεί με το κέρδος από την μεταπώληση).

Ένδειξεις είναι και ότι ο ανεξάρτητος έμπορος είναι μεταπωλητής και ότι διατηρεί έστω και μικρό απόθεμα για ίδια ιδιοκτησία του για σκοπούς επιδείξεως ή άμεσης παράδοσης έστω και αν το μεγαλύτερο μέρος των παραδόσεων για πελάτες γίνεται από το απόθεμα του προμηθευτή, ενώ ο καθορισμός της εμπορικής, διαφημιστικής και τιμολογιακής πολιτικής από τον προμηθευτή αποτελεί συνήθως ένδειξη ότι υπάρχει σχέση αντιπροσωπείας. Εξάρτηση στις δύο παραπάνω περιπτώσεις αποτελούν οι περιπτώσεις franchise και επιλεκτικής διανομής, όπου παρότι ο καθορισμός γίνεται κυρίως από τον προμηθευτή τούτο οφείλεται σε λόγους ομοιομορφίας εμφάνισης ή για λόγους που αποπνύει της συγκεκριμένης φύσεως του προϊόντος (είδος πολυτελείας ή τεχνικά περίπλοκα προϊόν). Στις περιπτώσεις αυτές, και μόνον για λόγους ακριβείας των προϊόντων και περιορισμένης οικονομικής επιφάνειας των μεταπωλητών/διανομέων, είναι συνήθως η περίπτωση που ο προμηθευτής κρατά απόθεμα για λογαριασμό των μεταπωλητών/διανομέων, ή (που εμπορικά είναι το ίδιο) παρέχει πίστωση σ' αυτούς, και οι μεταπωλητές συνήθως έχουν στις εγκαταστάσεις τους προϊόντα «επί παρακαταθήκη» για επίδειξη και ίσως άμεση παράδοση. Στις περιπτώσεις αυτές, επί-

σης οι διανομείς/μεταπωλητές συνήθως παρέχουν υπηρεσίες μετά την πώληση (after sales), ή δικαιούνται να ορίζουν υποδιανομείς όπως και οι αντιπρόσωποι.

Ο κύριος άξονας λοιπόν για την αναγνώριση του αντιπροσώπου από τον μεταπωλητή είναι η «ίδια επιχείρηση», η ανάληψη του κινδύνου και του επιχειρηματικού ρίσκου από τον μεταπωλητή, το επιχειρηματικό του πνεύμα, ότι το συγκεκριμένο αντικείμενο εντάσσεται στις δραστηριότητες της επιχείρησής του έστω και αν λόγω του συγκεκριμένου προϊόντος ακολουθεί οδηγίες ως προς την εμφάνιση, τεχνικές προδιαγραφές και εμπορική πολιτική από τον προμηθευτή του. Έτσι το κατάστημα που πωλεί μόνο συγκεκριμένη μάρκα ρούχων μπορεί να είναι franchise δηλαδή μεταπωλητής. Το πρατήριο υγρών καυσίμων με το σήμα κάποιας εταιρίας πετρελαιοειδών είναι μεταπωλητής (Καν. ΕΟΚ 1984/83). Ο αποκλειστικός εισαγωγέας προϊόντων ορισμένης μάρκας είναι μεταπωλητής. Ο τοπικός διανομέας αυτοκινήτων ορισμένης μάρκας είναι μεταπωλητής (Καν. ΕΟΚ 123/85, αλλά και Αγ. Διατ. 14/89). Η «ΕΒΓΑ της γειτονιάς είναι μεταπωλητής».

Η αποζημίωση

Ός προς το θέμα της αποζημίωσης σε περίπτωση καταγγελίας χωρίς λόγο της σύμβασής θα πρέπει λοιπόν σαφώς να διακρίνουμε τον άμεσο ανεξάρτητο αντιπρόσωπο από τον έμμεσο ανεξάρτητο αντιπρόσωπο και τον μεταπωλητή/διανομέα. Αυτό που θεωρούμε σημαντικό είναι ότι ο άμεσος ανεξάρτητος αντιπρόσωπος εξυπηρετεί κυρίως το συμφέρον του αντιπροσωπευόμενου, ενώ ο διανομέας/μεταπωλητής εξυπηρετεί κυρίως το δικό του συμφέρον. Ειδικά ο δεύτερος λαμβάνει συνειδητά απόφαση να αναπτύξει τη δική του επιχειρηματική δραστηριότητα στα πλαίσια της οργάνωσης του προμηθευτή του. Επιδιώκει το δικό του συμφέρον εκμεταλλευόμενος την ποιότητα των προϊόντων του προμηθευτή και ενδεχομένως την οργάνωση και υποδομή του προμηθευτή του. Από αυτή την άποψη, προφανώς δεν ταυτίζονται οι άμε-

σοι αντιπρόσωποι με τους έμμεσους αντιπροσώπους και τους μεταπωλητές. Ειδικά ο μεταπωλητής αναλαμβάνει συνειδητά το επιχειρηματικό ρίσκο που συνδέεται με την προώθηση του δικού του κυρίως συμφέροντος ενώ και οι δύο εμφανίζονται ως αυτοτελείς επιχειρήσεις και αποκτούν ίδια φήμη. Δεν τίθεται λοιπόν θέμα νομοθετικής προστασίας τους με αποζημίωση αφού, όπως κάθε επιχειρηματίας, αναλαμβάνουν τον κίνδυνο των επιλογών τους με τις οποίες επιδιώκουν την προώθηση του συμφέροντός τους. Η νομοθετική ρύθμιση αποζημίωσης σαυτές τις περιπτώσεις διαπνέεται από πνεύμα υπερπροστατευτισμού και παραγνώνει τόσο ότι οι επιχειρηματικές επιλογές πρέπει να συνοδεύονται από την αντίστοιχη διακινδύνευση, όσο και κυρίως κατά την άποψή μας, ότι αντενδεδεικνύεται η εξαναγκαστική νομική παρέμβαση σε ένα θέμα που αποτελεί κυρίως θέμα διαπραγματεύσεως και συμβαστικής ρύθμισης. Εξάλλου ήδη το ισχύον νομικό πλαίσιο παρέχει προστασία αφού, υπό περιστάσεις, η καταγγελία μιάς σύμβασής μπορεί να αποτελεί και αδικοπράξη απ' όπου να προκύπτει δικαίωμα αποζημίωσης ή να προκύπτει ευθύνη για διαπραγματεύσεις κλπ.

Με βάση όμως την τρέχουσα σύγκριση μεταξύ των όρων εμπορικής αντιπροσωπείας και διανομής/μεταπωλητής, είναι γεγονός ότι και νομολογιακά έχει υποστηριχθεί η άποψη ότι οφείλεται αποζημίωση και στην περίπτωση της καταγγελίας σύμβασής με μεταπωλητή (που συνήθως νομολογείται ταυτίζοντας/εσφαλμένα, όπως έχει αναφερθεί, με τους εμπορικούς αντιπροσώπους). Η νομική βάση της οποίας συνήθως γίνεται επίκληση είναι το άρθρο 722 ΑΚ όπου αναφέρεται ότι ο εντολοδόχος δικαιούται αποζημιώσεως από τον εντολέα του για κάθε τι που δαπάνησε σε εκτέλεση της εντολής. Η εφαρμογή αυτής της διάταξης γίνεται βέβαια αναλογικά αφού δεν αναφέρεται συγκεκριμένα στην εμπορική αντιπροσωπεία ή τη μεταπώληση. Η αναλογική εφαρμογή όμως δεν είναι χωρίς προβλήματα ούτε στην περίπτωση της εμπορικής αντιπροσωπείας αλλά κυρίως στην περι-

πτωση της μεταπώλησης. Κάθε αναλογική εφαρμογή έχει όριο το σκοπό του κανόνα δικαίου. Η αποζημίωση στην περίπτωση της εντολής, στο πλαίσιο των συγκεκριμένων διατάξεων του ΑΚ, έχει νόημα διότι η εντολή είναι αποκλειστικά ετεροβάρης σχέση (σε βάρος του εντολοδόχου) και μάλιστα άμισθη. Έτσι είναι νόμιμο και δικαιολογημένο να υπάρχει δικαίωμα αποζημίωσης του εντολοδόχου για τις δαπάνες του αφού αυτές δεν έγιναν για το δικό του συμφέρον αλλά και για το συμφέρον του εντολέα του. Προφανώς όμως τέτοιο θέμα δεν δημιουργείται για τη σχέση μεταπώλησης αφού αυτή χαρακτηρίζεται κυρίως από το γεγονός ότι ο μεταπωλητής επιδιώκει πρωτίστως το δικό του συμφέρον και αποκτά κέρδος μέσω της οργάνωσης του προμηθευτού του και η όλη δραστηριότητα του διαπνέεται από το επιχειρηματικό ρίσκο. Βέβαια και στην περίπτωση αυτή προβλέπονται από την ισχύουσα νομοθεσία περιπτώσεις αποζημίωσης, όπως έχουν ήδη αναφερθεί (αδικοπράξη, ευθύνη από διαπραγματεύσεις, κατάχρηση δικαιώματος κλπ). Είναι προτιμότερο λοιπόν να μην επέμβει περισσότερο ο νομοθέτης. Η εξάρτηση π.χ. της εγκυρότητας μιας καταγγελίας χωρίς σπουδαίο λόγο μιας σύμβασής μεταπώλησης από την καταβολή αποζημίωσης κατ' αποκοπή προφανώς δεν συμβιβάζεται με την έννοια του επιχειρηματικού κινδύνου και οδηγεί σε κινδύνους καταστρατηγήσεως. Ακόμη ενδέχεται να εμποδίζει την προμηθευτή από τα καθόλα νόμιμα δικαιώματά του να αναδιοργανώσει κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο το δίκτυο διάθεσης των προϊόντων. Δεν είναι μονομερή τα συμφέροντα των καταναλωτών, που μόνον όφελος έχουν από πλέον αποτελεσματικά δίκτυα διανομής.

Με την ίδια λογική στην περίπτωση των μεταπωλητών είναι ασυμβίβαστη η συνύπαρξη δικαιώματος αποζημίωσης με καταγγελία της σύμβασής για σπουδαίο λόγο (χωρίς τήρηση προθεσμίας) ή χωρίς σπουδαίο λόγο αλλά με τήρηση προθεσμίας. Ο Εμπορικός Σύλλογος Πειραιώς φαίνεται ότι θα ήθελε στη δεύτερη περίπτωση οι μεταπωλητές/

διανομείς να δικαιούνται εύλογης αποζημίωσης, πέρα από τις ήδη υπάρχουσες νομικές βάσεις που έχουν μνημονευθεί. Ομοίως αυτό δεν είναι το νόημα ούτε της Οδηγίας 86/653 ΕΟΚ περί ανεξαρτητών (άμεσων) εμπορικών αντιπροσώπων ούτε του άρθρου 898 του γερμανικού κώδικος και ορθώς λοιπόν το ΠΔ 219/91 δεν εξομοιώνει τους άμεσους εξαρτημένους αντιπροσώπους με τους ανεξαρτητούς έμμεσους εμπορικούς αντιπροσώπους και με τους αντιπροσώπους στην περίπτωση καταγγελίας χωρίς σπουδαίο λόγο για την οποία δεν τηρήθηκε διότι ο άμεσος αντιπρόσωπος δεν τηρεί «ίδια επιχείρηση», ουδέποτε έχει συναλλαχθεί στο δικό του όνομα, δεν έχει δημιουργήσει προϋποθέσεις ανεξαρτησίας, νέας επιχειρηματικής δραστηριότητας αλλά λειτουργούσε πάντα για λογαριασμό του αντιπροσωπευόμενου. Ενώ με όσα αναφέρει ο ΕΣΠ για το άρθρο 898 και τη γερμανική νομολογία πάλι συμπεραίνει κανείς ότι οφείλεται αποζημίωση μόνον πάλι αν καταγγελλεί η σύμβαση του μεταπωλητή χωρίς σπουδαίο λόγο και χωρίς τήρηση προθεσμίας, ενώ ουδεμία αποζημίωση οφείλεται στην χωρίς σπουδαίο λόγο αλλά με προθεσμία καταγγελία ή μόνο για σπουδαίο λόγο.

Αυτά λοιπόν που ζητεί ο ΕΣΠ ως προς την χωρίς σπουδαίο λόγο αλλά με τήρηση προθεσμίας καταγγελία δεν είναι σύμφωνα με τις διατάξεις που επικαλείται αλλά και πέραν αυτών ασυμβίβαστα με τον οικονομικό ρόλο των μεταπωλητών/διανομέων που όπως τονίστηκε διαφέρουν από τους άμεσους εμπορικούς αντιπροσώπους.

Συμπερασματικά οι μεταπωλητές/διανομείς διαφέρουν από τους άμεσους εμπορικούς αντιπροσώπους τόσο νομικά όσο και λειτουργικά. Για τους άριστους χρόνους λοιπόν άμεσους εμπορικούς αντιπροσώπους δικαιολογούνται οι εξής ρυθμίσεις: - στην καταγγελία για σπουδαίο λόγο δεν τηρείται προθεσμία ούτε καταβάλλεται αποζημίωση - στην καταγγελία χωρίς σπουδαίο λόγο καταβάλλεται αποζημίωση είτε τηρηθεί προθεσμία είτε όχι, διότι ο άμεσος αντιπρόσω-

ΔΩΡΟ 220.000.000.000

158η
ΕΚΔΟΣΗ

ΠΡΩΤΗ ΚΛΗΡΩΣΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΕΘΝΙΚΟ ΛΑΧΕΙΟ

ΠΑΝΩ ΑΠΟ 3,4 ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΣΕ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΤΥΧΕΡΟΥΣ

Το διεκδικητικό πλαίσιο της ΟΤΟΕ εν όψει υπογραφής της νέας ΣΣΕ

Προσδιορίστηκε το διεκδικητικό πλαίσιο της ΟΤΟΕ εν όψει των διαπραγματεύσεων για την υπογραφή της νέας συλλογικής συμβάσεως του κλάδου.

Συγκεκριμένα το Γενικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας στη διάρκεια συνεδριάσεως που πραγματοποιήθηκε χθες αφού εξουσιοδότησε την εκτελεστική επιτροπή να προχωρήσει στην οριστική διατύπωση του κειμένου της καταγγελίας της συμβάσεως μέχρι τη Φεβρουάριου, κατέληξε στα εξής:

- Στο πλαίσιο για τη νέα Σ.Σ.Ε. προτείνεται διεκδίκηση αυξήσεων 15% για όλους τους εργαζομένους στις τράπεζες. Στο οικονομικό μέρος προτείνεται επίσης ενίσχυση των οικογενειακών επιδομάτων και αύξηση των στεγαστικών δανειών.

Η ΟΤΟΕ θα απαιτήσει επιπλέον προσωρινή οικονομική ρύθμιση λόγω των αυξημένων λειτουργικών κερδών των τραπεζών μέσα στο 1991.

- Στα θεσμικά αιτήματα προτείνονται: η μείωση του ωραρίου στις 37 ώρες, η καθιέρωση θεσμών αξιολογίας στην τοποθέ-

τηση στελεχών, η ενίσχυση της εκπαιδευτικής διαδικασίας, η λήψη μέτρων προστασίας για όσους εργάζονται στις νέες τεχνολογίες, θέματα υγιεινής και ασφάλειας, η διασφάλιση της συμμετοχής των εργαζομένων στα Δ.Σ. των τραπεζών, η μονιμοποίηση των συμβασιούχων, η ανάκληση των απολύσεων κ.ά.

- Η ΟΤΟΕ ακόμη θα επιμένει ώστε να ολοκληρωθεί το έργο της επιτροπής που θεσμοθετήθηκε με τη ΣΣΕ '91. Η επιτροπή αυτή εξετάζει θέματα που έχουν σχέση με την επιλογή αρχών και κριτηρίων για τη σύνδεση μέρους των αμοιβών με την παραγωγικότητα.

Η εξέλιξη του έργου αυτής της επιτροπής δεν μπορεί πάντως να συσχετιστεί λόγω του όγκου του έργου της επιτροπής - με τα αποτελέσματα της Σύμβασής του 1992.

Τέλος, η ΟΤΟΕ θα προγραμματίσει σειρά εκδηλώσεων και πρωτοβουλιών, ώστε να αναδειχθούν τα θέματα του Ασφαλιστικού και του Πιστωτικού Συστήματος. •

Δεν ιδιωτικοποιούνται επιχειρήσεις αρμοδιότητας του υπουργείου Μεταφορών

Καμία επιχείρηση του δημοσίου τομέα, αρμοδιότητας του υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών δεν πρόκειται να περιληφθεί στην απαντητική επιστολή του υπουργού κ. Ν. Γκελεστάθη προς τον υπουργό Βιομηχανίας και Εμπορίου κ. Α. Ανδριανόπουλο.

Και τούτο γιατί στον ΟΤΕ και στην Ολυμπιακή Αεροπορία, που θα εκχωρηθεί το 49% σε ιδιώτες, οι μετοχές κατέχονται από το υπουργείο Οικονομικών, διευκρίνισε ο κ. υπουργός.

Για τις άλλες εταιρίες, όπως ο ΟΣΕ, ΕΛΤΑ, ΥΠΑ και Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο ο κ. Γκελεστάθης τόνισε πως δεν πρόκειται να ιδιωτικοποιηθούν, εκτός, ίσως, από ορισμένες υπηρεσίες της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας.

Για την ΕΑΣ ο κ. υπουργός είπε πως δεν υπάρχει κάποια εξέλιξη μετά τη διάλυση της Επιτροπής που είχε συσταθεί και την απόρριψη των προτάσεων της από τους εργαζομένους.

Προβληματισμός υπάρχει στο

πος δεν ανέπτυξε δική του δραστηριότητα.

Αντίθετα, οι διανομείς/μεταπωλητές δικαιούνται αποζημίωσης, για διαφυγόντα κέρδη και για μείωση της περιουσίας τους μόνον αν αποδειχθεί αδικιοπραξία ή ευθύνη αποζημίωσης από άλλη αιτία. Για τους διανομείς/μεταπωλητές πρέπει να ισχύει ότι αναλαμβάνουν την κατοχύρωση τους με τις συμβάσεις που καταρτίζουν αφού ενεργούν κυρίως για το συμφέρον της δικής τους επιχείρησης. Δεν είναι νοητή η ταυτόσημη ρύθμιση. Ούτε έχουν εφαρμογή οι διατάξεις περί εντολής που αφορούν περιπτώσεις όπου ο εντολοδόχος δεν έχει ίδιο συμφέρον από την πράξη που διενεργεί. Οι εμπορικές σχέσεις προμηθευτών με τους μεταπωλητές/διανομείς οφείλουν να διέπουνται από την ελευθερία των συμβάσεων. •

υπουργείο, πρόσθεσε ο κ. υπουργός, για τη λειτουργία των ΚΤΕΟ, αφού σε 1.150.000 αυτοκίνητα που κυκλοφορούν στο λεκανοπέδιο της Αττικής έχουν ελεγχθεί λιγότερα από 300.000.

Αναφερόμενος στις απεργιακές κινητοποιήσεις των εργαζομένων στα ΚΤΕΟ ο κ. υπουργός διευκρίνισε ότι γίνονται για τις μεταθέσεις, εντός του λεκανοπεδίου Αττικής, 8 υπαλλήλων, που βαρύνονται με έλλειψη ικανοποιητικής εξυπηρέτησής των πολιτών.

Τέλος ο κ. υπουργός τόνισε πως δεν αντιμετωπίζεται θέμα αύξησης των τιμολογίων των οργανισμών εποπτείας του υπουργείου που προτίθεται. •

Επανάφορά δασμών κατά την εισαγωγή στην Κοινότητα διαφόρων ειδών

Με Κανονισμούς της ΕΟΚ επαναφέρεται από τις 20 Δεκεμβρίου 1991 η εισπράξη δασμών, η οποία είχε ανασταλεί με βάση τον υπ' αριθμ. 3831/90 Κανονισμό, κατά την εισαγωγή στην Κοινότητα:

- προϊόντων των κωδικών ΣΟ 4011 και 4031 αύξοντος αριθμού 10.0500, καταγωγής Βραζιλίας (Κανονισμός υπ' αριθμ. 3652/13.12.1991).

- προϊόντων του κωδικού ΣΟ 9503 αύξοντος αριθμού 10.1300, καταγωγής Σιγκαπούρης (Κανονισμός υπ' αριθμ. 3653/13.12.1991).

Επίσης με τον υπ' αριθμ. 3703/18.12.1991 Κανονισμό της ΕΟΚ επαναφέρεται από τις 22 Δεκεμβρίου 1991 η εισπράξη δασμών, η οποία είχε ανασταλεί, με βάση τον υπ' αριθμ. 3832/90 Κανονισμό, κατά την εισαγωγή στην Κοινότητα των προϊόντων της κατηγορίας 13 (αύξων αριθμός 40.0130), καταγωγής Πακιστάν. •

Κανόνες δημοσιότητας υποκαταστημάτων ξένων τραπεζών

Ενιαίοι κανόνες δημοσιότητας των λογιστικών εγγράφων των υποκαταστημάτων κοινοτικών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, θα ισχύσουν σύντομα σε όλες τις χώρες - μέλη της ΕΟΚ και ως εκ τούτου και στη χώρα μας.

Για την εναρμόνιση του ελληνικού δικαίου προς τις αντίστοιχες κοινοτικές διατάξεις (οδηγία υπ' αριθμόν 89/117/ΕΟΚ) συνεστήθη νομοπαρασκευαστική επιτροπή, με απόφαση των συναρμοδίων υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Εμπορίου κ.κ. Ευθ. Χριστοδούλου και Αν. Ανδριανόπουλου.

Έργο της επιτροπής είναι η κατάρτιση σχεδίου νόμου και κανονιστικών πράξεων, με τις οποίες θα εναρμονίζεται το ελληνικό δικαίο προς το αντίστοιχο κοινοτικό σε ό,τι αφορά τους κανόνες δημοσιότητας των λογιστικών εγγράφων υποκαταστημάτων κοινοτικών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, που λειτουργούν στη χώρα μας.

Ως πρόεδρος της επιτροπής ορίστηκε ο κ. Αθ. Χρονόπουλος, διευθυντής της διευθύνσεως ΑΕ και Πίστωσης του υπουργείου Εμπορίου, με αναπληρωτή την κα Κυριάκη Καραμιχαλάκου, τμηματάρχη της ίδιας διευθύνσεως.

Μέλη της ανωτέρω νομοπαρασκευαστικής επιτροπής ορίστηκαν οι ακόλουθοι:

- Κωνσταντίνος Λόντου, τμηματάρχης του υπουργείου Εμπορίου, με αναπληρωτή τον κ. Αθ. Δημήτρη, υπάλληλο της ίδιας διευθύνσεως.

- Δημ. Λεοντακιανάκος, δικηγόρος, εκπρόσωπος του ΥΠ.Ε.Θ.Ο., με αναπληρωτή τον κ. Χρ. Λειβαδά.

- Βιλελμίνη Φωτοπούλου, υπάλληλος του υπουργείου Εμπορίου, με αναπληρωτή τον κ. Νικ. Κουγιακό.

- Θεμ. Αντωνίου, εκπρόσωπος της Τραπεζής της Ελλάδος και

- Γ. Τραγάκης, εκπρόσωπος της Ενώσεως Ελληνικών Τραπεζών.

Τέλος, ως γραμματέας της ανωτέρω επιτροπής ορίστηκε η κα Αλαγιάλη Αικατερίνη. •

Η ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ

Διαφημίσεις - Αγγελίες
ΑΘΗΝΑ: ΠΕΙΡΑΙΑΣ 9-11 ΤΗΛ. 5242.116
52.40.117, 52.48.308 ΛΕΝΟΡΜΑΝ 205
ΤΗΛ. 51.30.605-10
ΠΕΙΡΑΙΑ, ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ 3
ΤΗΛ. 41.79.030 - 41.78.691
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ 17
ΤΗΛ. 269.269 - 269.666

Βασιλείου και Μητσοτάκης εγκαινιάζουν το Σάββατο την εβδομάδα Κύπρου στην Ελλάδα

ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΑΠΕ)

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας Γιώργος Βασιλείου και ο πρωθυπουργός της Ελλάδας Κωνσταντίνος Μητσοτάκης θα εγκαινιάσουν το απόγευμα του Σαββάτου στη Θεσσαλονίκη την έκθεση κυπριακών προϊόντων που οργανώνεται στο χώρο της εκεί διεθνούς έκθεσης.

Το πρωί της ίδιας μέρας θα είναι οι κύριοι ομιλητές σε επιχειρηματικό συμπόσιο που οργανώνεται από τα Επιμελητήρια Κύπρου και Ελλάδας στο συνεδριακό κέντρο της HELEXPO.

Τόσο η έκθεση, όσο και το συμπόσιο οργανώνονται στα πλαίσια της φετινής «εβδομάδας Κύπρου στην Ελλάδα» που θα γίνει από τις 18 μέχρι τις 22 Ιανουαρίου.

Όπως δήλωσε κατά τη διάρκεια σημερινής διάσκεψης Τύπου ο πρόεδρος της Αρχής Κρατικών Εκθέσεων Τάκης Κυριακίδης, η εβδομάδα που έχει σύνθημα «ακόμη πιο κοντά», στοχεύει στην ενίσχυση των εθνικών, οικονομικών και πολιτιστικών δεσμών της Κύπρου με την Ελλάδα για τους οποίους είναι προφανές ότι υπάρχουν πολλά περιθώρια ανάπτυξης.

Εξάλλου, ο πρόεδρος του Κυπριακού Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου (ΚΕΒΕ) Φάνος Επιφανίου, ανέφερε στη σημερινή διάσκεψη ότι στην έκθεση

κυπριακών προϊόντων θα συμμετάσχουν 73 εκθέτες, η πλειοψηφία των οποίων είναι επιχειρήσεις που καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα βιομηχανιών με διαφορετικά ενδιαφέροντα.

Είπε επίσης ότι η επίσημη αποστολή του ΚΕΒΕ, που θα μεταβεί στην Ελλάδα για την έκθεση και την οποία απαρτίζουν όλα τα μέλη της εκτελεστικής επιτροπής, θα έχει στις 20 και 21 Ιανουαρίου στην Αθήνα συναντήσεις με τους υπουργούς Εμπορίου και Βιομηχανίας και Εθνικής Οικονομίας, καθώς και με τα Επιμελητήρια Αθηνών, Πειραιά, την Ένωση Επιμελητηρίων και το Σύνδεσμο Ελληνικών Βιομηχανιών.

Αναφερόμενος στο ενδιαφέρον των Κυπρίων επιχειρηματιών για την ελληνική αγορά, ο κ. Επιφανίου είπε ότι από έρευνα που διοργάνωσε πρόσφατα το ΚΕΒΕ διαπιστώθηκε ότι 118 επιχειρήσεις ενδιαφέρονται για συνεργασία με την Ελλάδα.

Ειδικότερα, ανέφερε ότι 71 επιχειρήσεις ενδιαφέρονται για εξαγωγές προϊόντων τους στην Ελλάδα, 60 επιχειρήσεις ενδιαφέρονται να εισάγουν ελλαδικά προϊόντα στην Κύπρο και 41 επιχειρήσεις ενδιαφέρονται να συνεργαστούν με ελλαδικές επιχειρήσεις στον τομέα των Κοινοπραξιών σε διάφορους κλάδους των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων. •

Δυσaréσκεια στην ΕΟΚ για τις δηλώσεις Μπους σχετικά με το πρόβλημα της ΓΚΑΤΤ

ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ, (Ρώτερ) -

Τη δυσaréσκεια της εξέφρασε χθες η ΕΟΚ για τις πρόσφατες δηλώσεις του Αμερικανικού Προέδρου Τζωρτζ Μπους σχετικά με τις κοινοτικές θέσεις στις εμπορικές διαπραγματεύσεις της ΓΚΑΤΤ.

Ο επίτροπος για θέματα εμπορίου και εξωτερικών υποθέσεων της ΕΟΚ Φρανς Αντρέσεν ανακοίνωσε ότι η Κοινότητα εξεπλάγη από τον τόνο των παρατηρήσεων του Προέδρου Μπους, τις οποίες διατύπωσε στις 13 Ιανουαρίου στο Κάνσας.

Ο κ. Μπους είχε δηλώσει σε ομιλία του στην Ομοσπονδία Αμερικανικών Αγροτικών Ενώσεων: «Κερδίσαμε το Ψυχρό Πόλεμο και θα κερδίσουμε και τον Ανταγωνιστικό Πόλεμο... Είμαστε ο αδιαμφισβήτητος και σεβαστός ηγέτης του κόσμου. Αργά ή γρήγορα η Ευρωπαϊκή Κοινότητα θα πρέπει

να σταματήσει να κρύβεται πίσω από το σιδηρούν παραπέτασμα του προστατευτισμού» προσθέτοντας ότι δεν πρόκειται να υπάρξει «μονομερής απολιτισμός» των αγροτικών επιδοτήσεων των ΗΠΑ.

Στην κοινοτική ανακοίνωση υπογραμμίζεται: «Σε ό,τι αφορά την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, όροι όπως «Ψυχρός Πόλεμος» και «Σιδηρούν Παραπέτασμα» δεν ανταποκρίνονται στον τρόπο με τον οποίο η Κοινότητα βλέπει τις σχέσεις ΕΟΚ - ΗΠΑ».

Ακόμα, επισημαίνεται ότι η Κοινότητα είναι δεσμευμένη στην ανεύρεση ισορροπών λύσεων στο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι εμπορικές διαπραγματεύσεις που διεξάγονται υπό την αιγίδα της ΓΚΑΤΤ, και των οποίων το μεγαλύτερο εμπόδιο είναι τα αγροτικά και οι επιδοτήσεις τους. •

Banque Paribas

ΜΗΝΙΑΙΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ 30ης ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1991

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Ταμείον-Τράπεζαι-Ανταποκρίται	
Εντοκα Γραμμάτια Δημοσίου	1.909.131.633
Χορηγήσεις-Τοποθετήσεις	13.280.254.881
Εγκαταστάσεις-Επιπλα	66.970.562
Λοιποί Λογ/σμοί Ενεργητικού	3.825.690.419
Κεντρικών Κατάστημα	3.282.500.722
ΣΥΝΟΛΟΝ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ	22.344.548.217
ΛΟΓ/ΣΜΟΙ ΤΑΞΕΩΣ ΧΡΕΩΣΤΙΚΟΙ	64.223.605.379
ΓΕΝΙΚΟΝ ΣΥΝΟΛΟΝ	86.568.153.596

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κατάθεσεις	14.330.312.789
Κεφάλαια Διατεθέντα	4.160.501.552
Λοιποί Λογ/σμοί Παθητικού	3.853.733.876
ΣΥΝΟΛΟΝ ΠΑΘΗΤΙΚΟΥ	22.344.548.217
ΛΟΓ/ΣΜΟΙ ΤΑΞΕΩΣ ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΙ	64.223.605.379
ΓΕΝΙΚΟΝ ΣΥΝΟΛΟΝ	86.568.153.596

Ο ΓΕΝ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
D. DELEVACQUE Κ. ΦΛΙΓΚΟΥ